ຄວາມຝັນ ຂອງ ອາເມີ

ເຫລັ້ມ 1

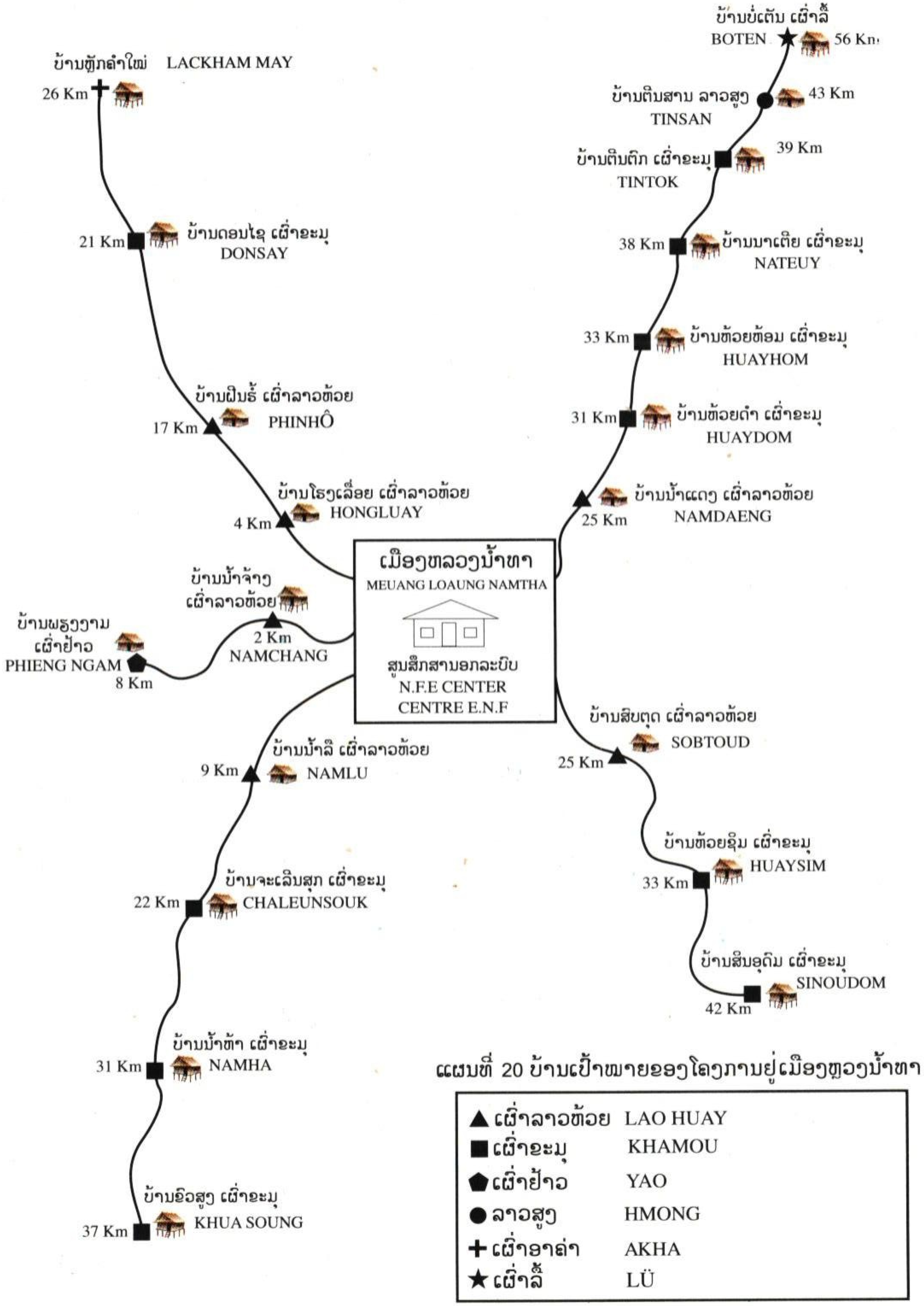

ແຜນທີ່ 20 ບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການຢູ່ເມືອງຫຼວງນ້ຳທາ

ຢູ່ໃນແຂວງຫລວງນ້ຳທາ ບໍ່ມີພຽງແຕ່ ເດັກນ້ອຍແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າອາຄ່າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີເດັກນ້ອຍຫລາຍຊົນເຜົ່າ ທີ່ຍັງຂາດການດູແລ ເອົາໃຈໃສ່ສົ່ງເສີມດ້ານການສຶກສາຈາກພໍ່ແມ່.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຂໍຮຽກຮ້ອງມາຍັງຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກ ຈົ່ງເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາ ເພື່ອອະນາຄົດຂອງລູກຫລານ ກໍ່ຄືອະນາຄົດຂອງຊາດບ້ານເມືອງ.

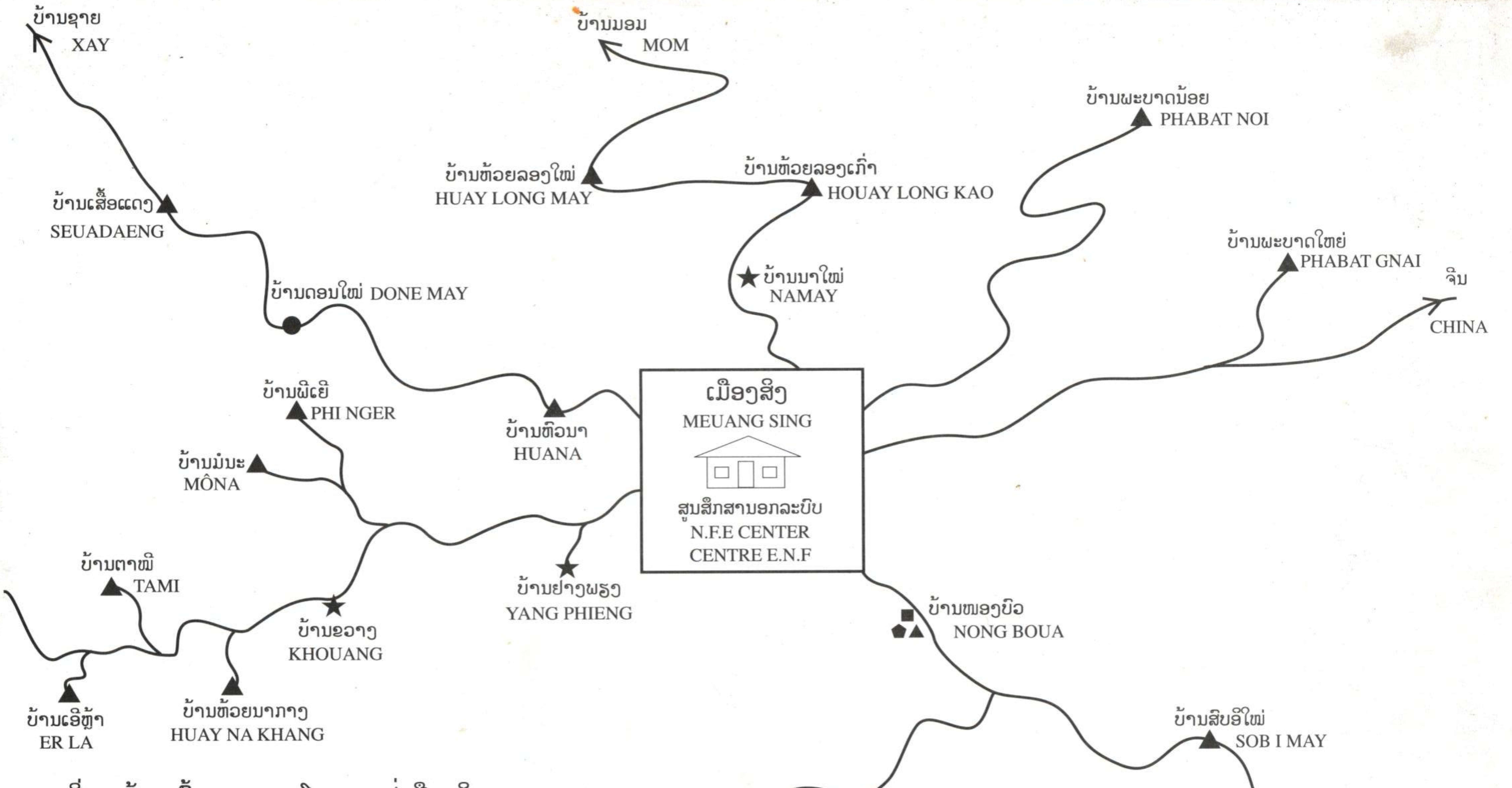

ແຜນທີ່ 20 ບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການຢູ່ເມືອງສິງ

▲	ເຜົ່າອາຄ່າ	AKHA
★	ເຜົ່າລື້	LÜ
●	ເຜົ່າມົ້ງ	HMONG
⬟	ເຜົ່າໄທດຳ	THAI DAM
■	ເຜົ່າພູນ້ອຍ	PHOU NOIG

ຄວາມຝັນ ຂອງ ອາເມີ

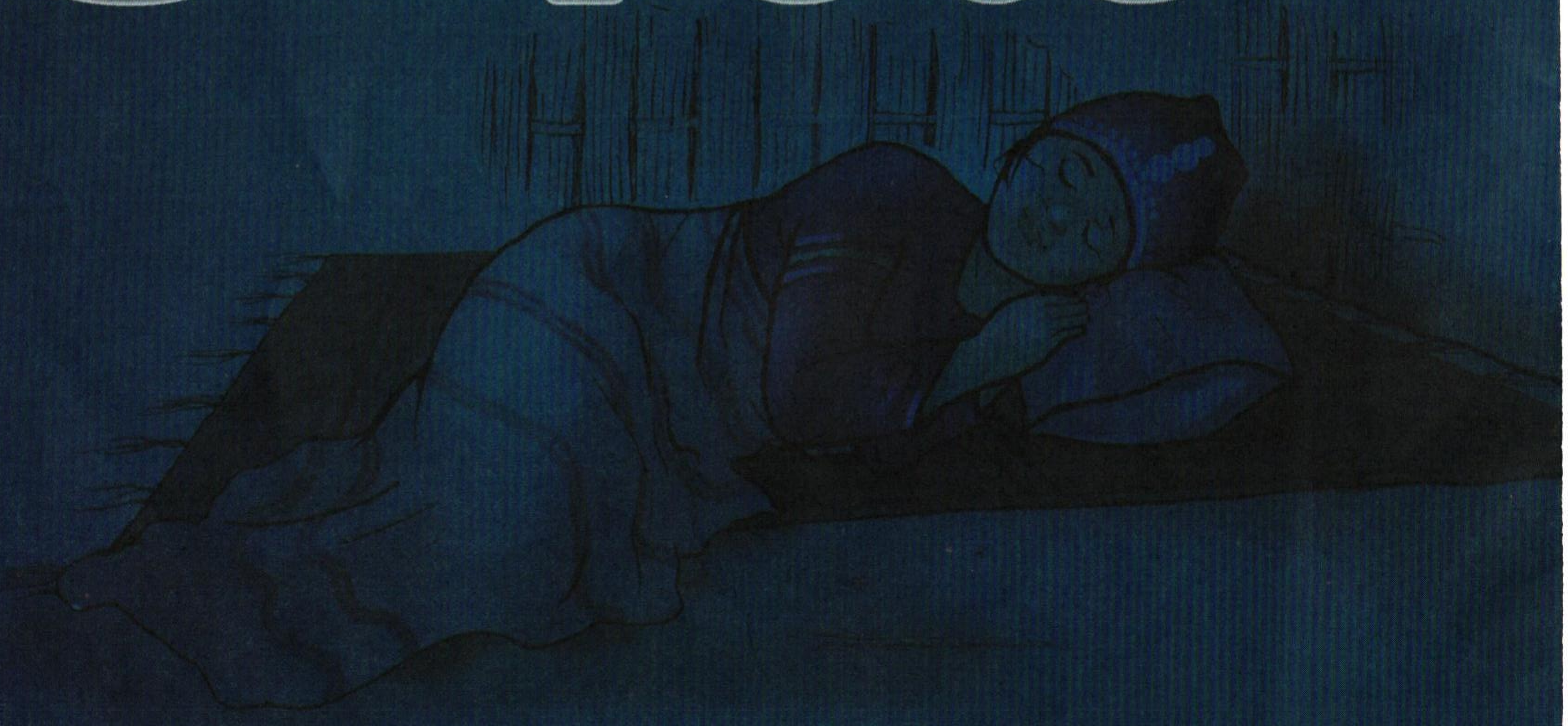

ຄຳນຳ

ຢາກພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ ທຸກຄົນໃນຊາດຕ້ອງມີການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຍິງ ບັນດາເຜົ່າທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ.

ປື້ມກາຕູນຊຸດ " ຄວາມຝັນຂອງ ອາເມີ " ຜະລິດຂຶ້ນເພື່ອ ເປັນແຮງກະຕຸກຊຸກຍູ້ ເດັກຊົນເຜົ່າໃຫ້ຮູ້ຈັກໂຮງຮຽນ, ຮູ້ວ່າໂຮງຮຽນໃຫ້ຫຍັງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນພຽງໃດ ຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຫວັງວ່າ ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່, ອ້າຍ, ເອື້ອຍ ແລະ ທຸກໆຄົນ ຈະຊ່ວຍກັນຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຄວາມຈິງ.

ເພື່ອຄວາມສະດວກ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນການເບິ່ງ, ການອ່ານຂອງທຸກຄົນ ພວກເຮົາມີຂໍ້ແນະນຳບາງຢ່າງກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ ໃນຮູບພາບດັ່ງນີ້:

ເຄື່ອງໝາຍ : ການເວົ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ : ການຄິດ

ເຄື່ອງໝາຍ : ການຄິດບໍ່ເຂົ້າໃຈ

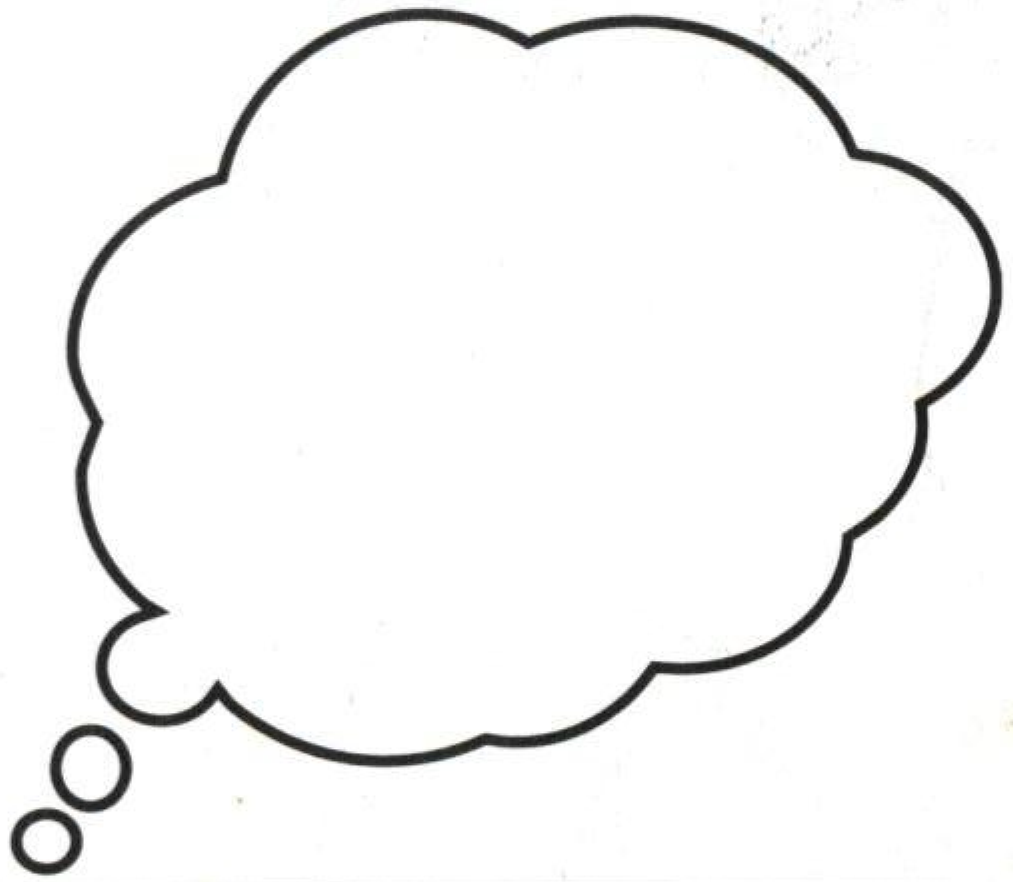

ເຄື່ອງໝາຍ : ການຝັນ

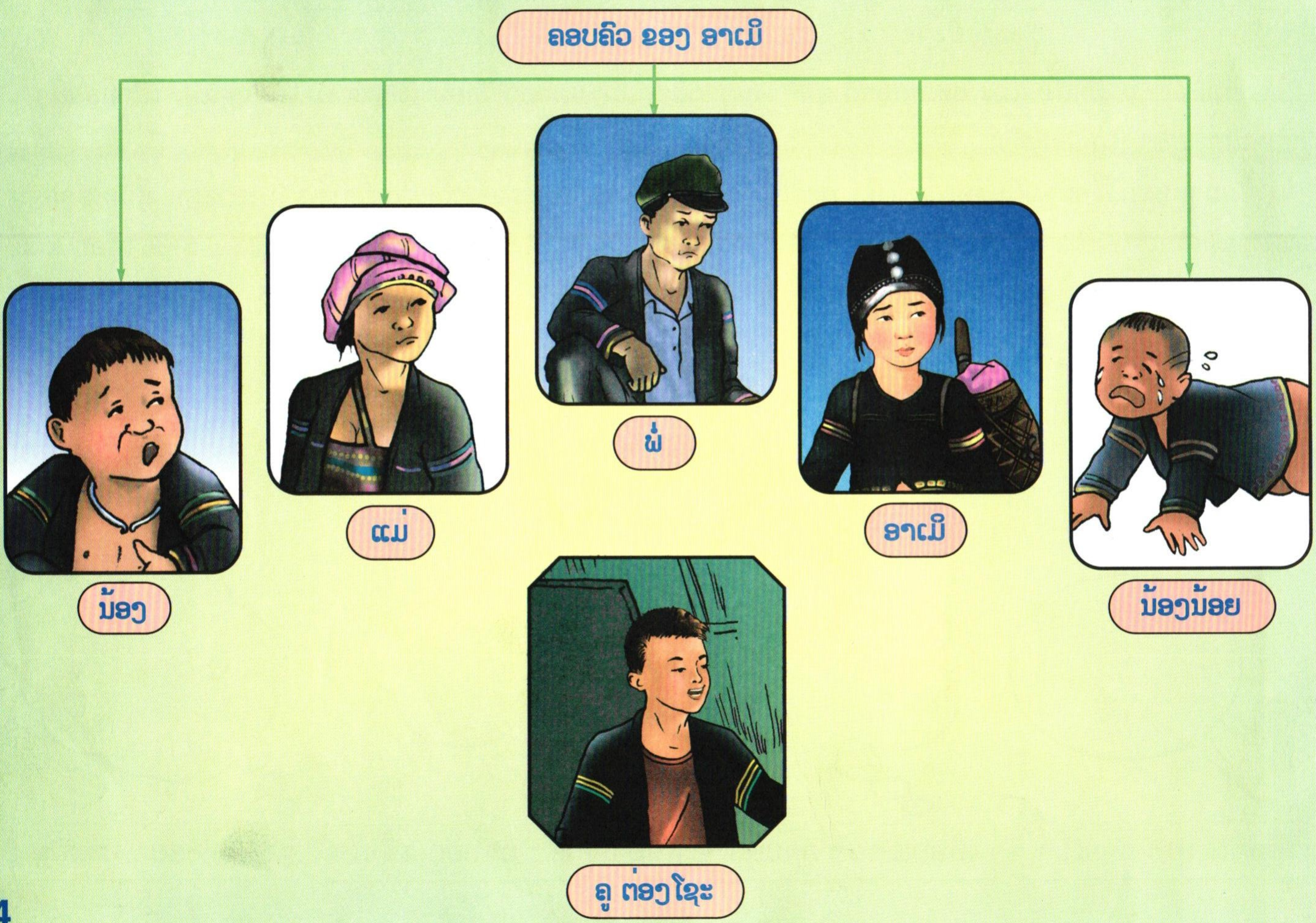
ຄອບຄົວ ຂອງ ອາເມີ
ນ້ອງ
ແມ່
ພໍ່
ອາເມີ
ນ້ອງນ້ອຍ
ຄູ ຕ່ອງ ໂຊະ

ທີ່ໝູ່ບ້ານ ຊິບເຜົ່າອີ່ກໍ້ແຫ່ງໜຶ່ງ ຂອງເມືອງສິງ ແຂວງຫລວງນໍ້າທາ, ໝູ່ບ້ານແຫ່ງນີ້ ຕັ້ງຢູ່ເນີນພູ. ອາຊີບ ຂອງຊາວບ້ານສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ເຮັດໄຮ່, ເຮັດສວນ....

ໃນໝູ່ບ້ານແຫ່ງນີ້ ມີກະຕູບນ້ອຍໆຫລັງໜຶ່ງ ອາໃສຢູ່ນຳກັນ 5 ຄົນ.

" ອາເມີ ເອີຍ ! ຕຽມເຄື່ອງອອກໄປໄຮ່ໄວໆ " ສຽງແມ່ຂອງນາງຮ້ອງມາໃສ່.

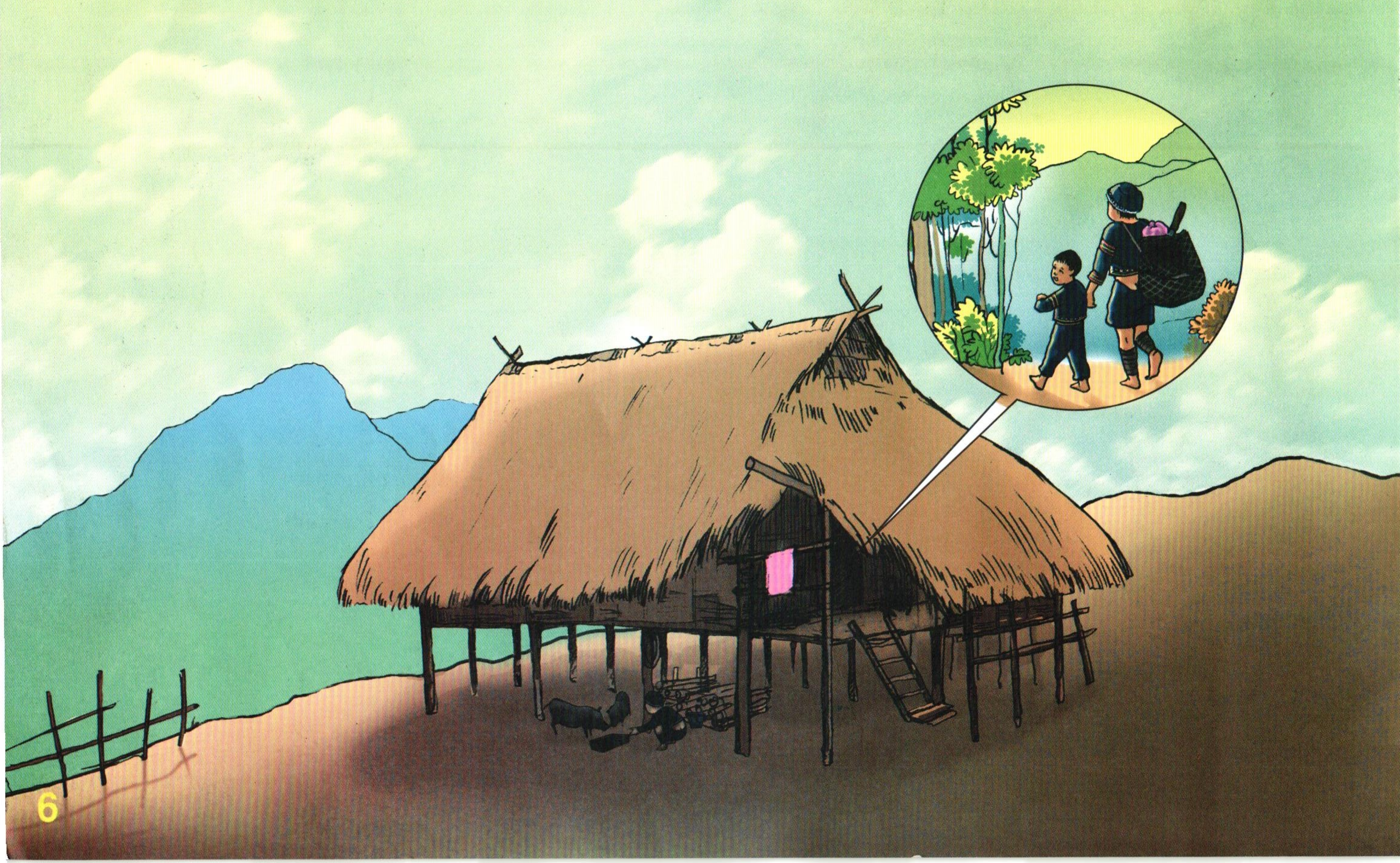

ອາເມີ ເປັນລູກສາວກົກ, ອາຍຸຂອງລາວໄດ້ 10 ປີແລ້ວ. ທຸກໆມື້ ລາວຕ້ອງຕື່ນແຕ່ເຊົ້າ ເຮັດວຽກຊ່ວຍ ພໍ່ແມ່ : ຕັກນໍ້າ, ເກືອໝູ ແລະ ໄປໄຮ່ ເພື່ອຊອກຟືນ ພ້ອມທັງເອົານ້ອງ.

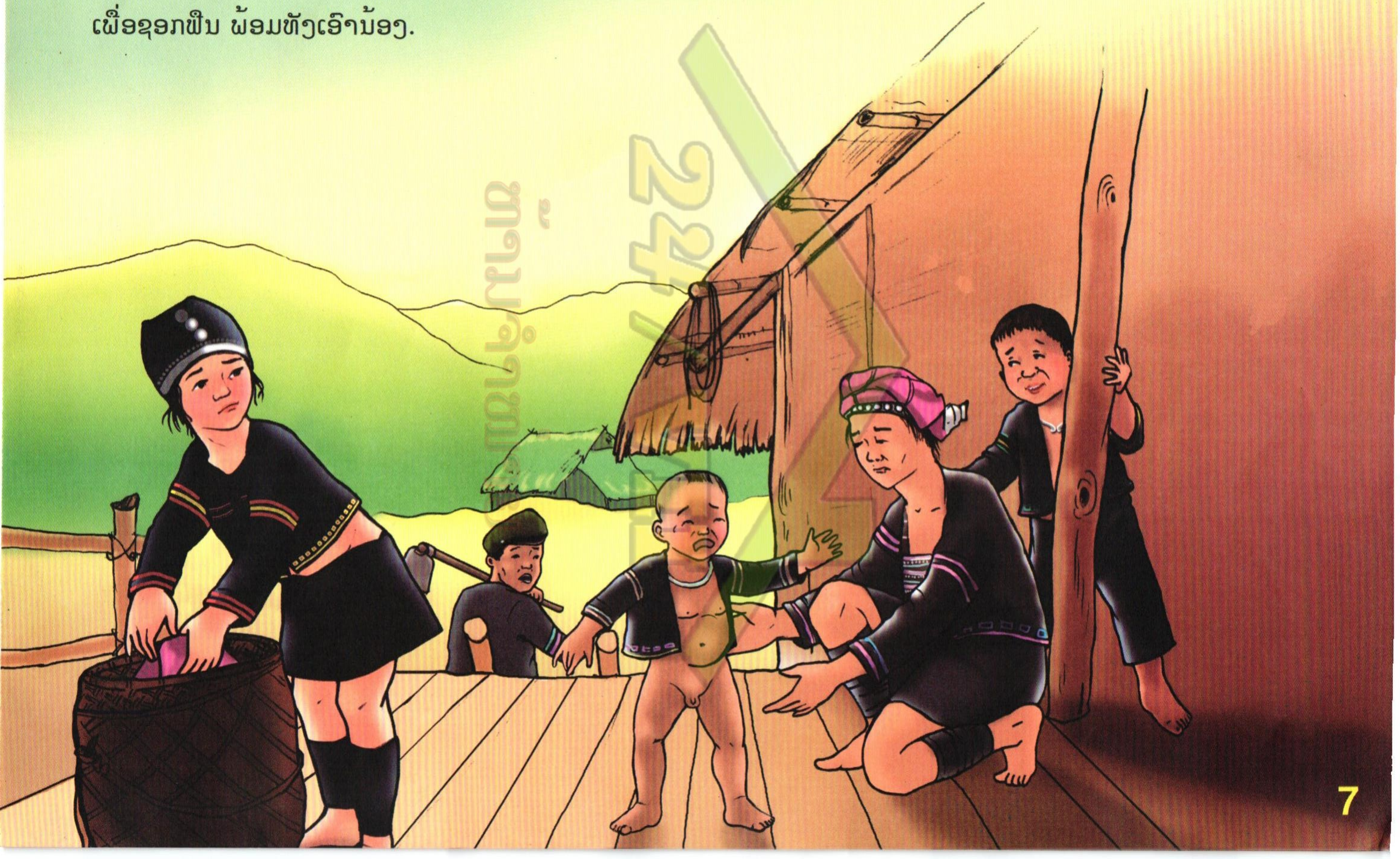

ອາເມີ ກຽມເຄື່ອງແລ້ວ ກໍ່ຍ່າງນຳພໍ່ແມ່ ໄປໄຮ່ຕາມປົກກະຕິ ພ້ອມກັບນ້ອງຊາຍ.
ທຸກໆມື້ທີ່ ອາເມີ ໄປໄຮ່ ລາວຕ້ອງຍ່າງຜ່ານໂຮງຮຽນ, ໃນທຸກໆເທື່ອທີ່ຜ່ານໂຮງຮຽນ
ລາວຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງໝູ່ເພື່ອນ ເວົ້າພ້ອມກັບຕາມຄູ.

ມື້ນີ້ ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ໝູ່ເພື່ອນທີ່ເປັນນັກຮຽນ
ພ້ອມກັນເວົ້າຕາມຄູ ແຕ່ ອາເມີບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ເພາະວ່າ ລາວບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງຮຽນ.

" ອາເມີ ! ນ້ອງໄຫ້ ເອົານ້ອງແດ່ ແມ່ນຄິດຫຍັງຢູ່ ? "
ແມ່ຂອງ ອາເມີ ຮ້ອງໃສ່. ອາເມີ ຕອບແມ່ຂອງລາວວ່າ :
"ລູກກາຍໂຮງຮຽນມາທຸກມື້ໄດ້ຍິນພວກພູ່ພ້ອມກັນ
ເວົ້ານຳ ອ້າຍຄູ ແມ່ນພວກເຂົາເວົ້າຫຍັງ ທີ່ແມ່ ?"
ແມ່ຂອງອາເມີຕອບວ່າ :
" ໂອຍຢ່າສົນໃຈ ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງດອກ
ເຮັດວຽກຊ່ວຍແມ່ດີກວ່າ "

ເຖິງວ່າແມ່ຂອງລາວຈະ
ເວົ້າແນວໃດກໍ່ຕາມ ແຕ່
ອາເມີກໍ່ຍັງຄິດເຖິງ
ເລື້ອງນັ້ນຢູ່.

ເມື່ອອາເມີ ກັບມາແຕ່ໄຮ່ ກໍ່ໃກ້ຄ່ຳ ແດ່ແລ້ວ ບັນດານັກຮຽນກໍ່ພາກັນ
ກັບບ້ານໝົດ ເຫລືອພຽງແຕ່ ໂຕະ ຕັ່ງ ແລະ ກະດານ ທີ່ມີ
ຕົວໜັງສື ຂຽນເປັນແຖວ ອາເມີ ຈຶ່ງຍ່າງເຂົ້າໄປເບິ່ງ
ແຕ່ລາວບໍ່ຮູ້ວ່າຢູ່ກະດານນັ້ນແມ່ນຫຍັງ ?

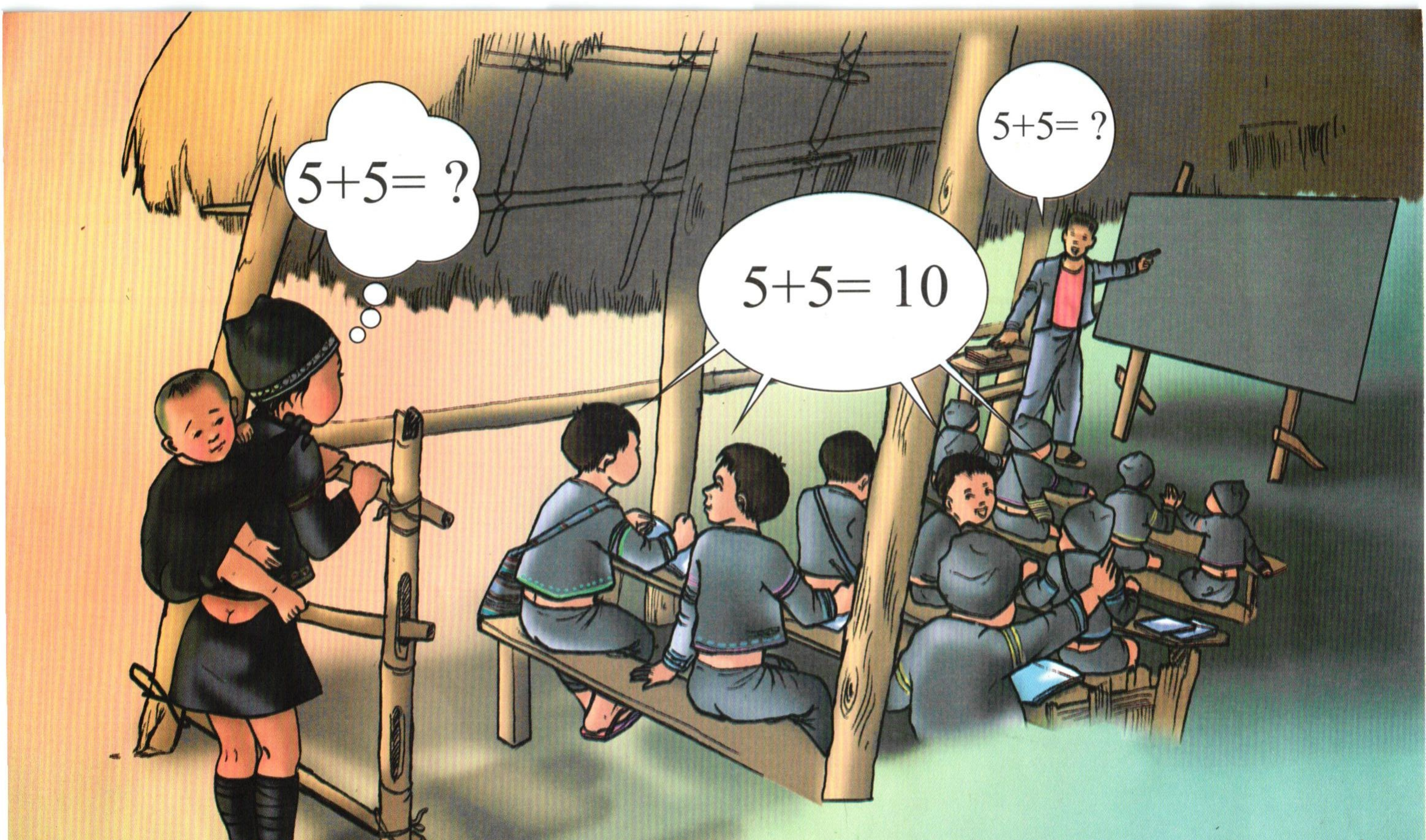

ມື້ນີ້ ອາເມີ ບໍ່ໄດ້ໄປໄຮ່ ນຳພໍ່ແມ່, ຍ້ອນລາວ ຍັງສົງໃສວ່າ ໝູ່ພາ ກັນເວົ້າຫຍັງ ? ລາວຈຶ່ງ ເຈ່ຽນ້ອງຍ່າງມາ ໂຮງຮຽນ , ໃນເວລານັ້ນ ອ້າຍດູ ກຳລັງຖາມ ນັກຮຽນກ່ຽວກັບ ການບວກ ເລກ ນັກຮຽນທຸກຄົນຕອບພ້ອມໆກັນ ຢ່າງເບີກບານ ມ່ວນຊື່ນ. ແຕ່ອາເມີ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຍັງເລີຍ.

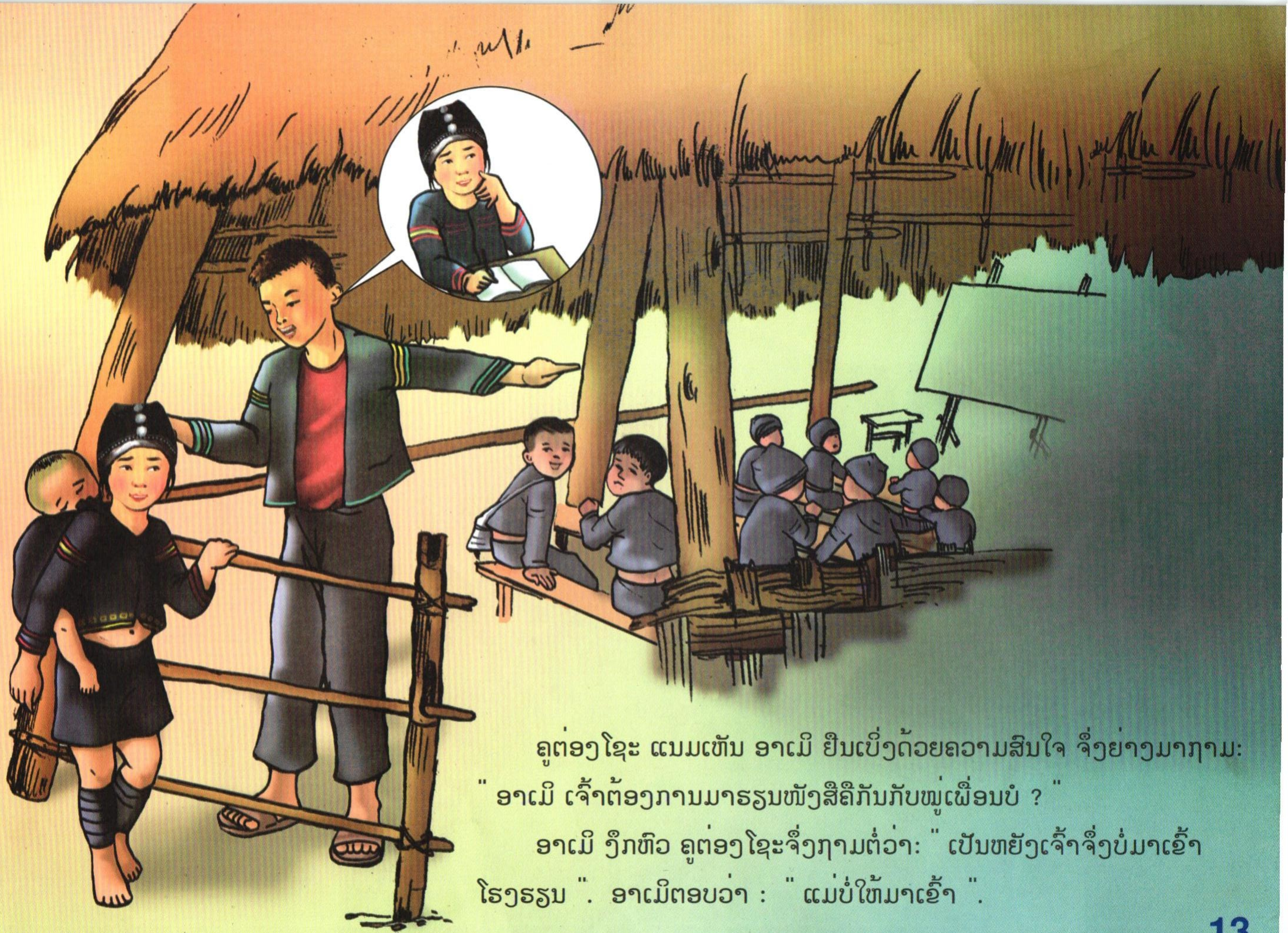

ຄູຕ່ອງໂຊະ ແນມເຫັນ ອາເມີ ຢືນເບິ່ງດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ ຈຶ່ງຍ່າງມາຖາມ: " ອາເມີ ເຈົ້າຕ້ອງການມາຮຽນໜັງສືຄືກັນກັບໝູ່ເພື່ອນບໍ ? "

ອາເມີ ງຶກຫົວ ຄູຕ່ອງໂຊະຈຶ່ງຖາມຕໍ່ວ່າ: " ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມາເຂົ້າໂຮງຮຽນ ". ອາເມີຕອບວ່າ : " ແມ່ບໍ່ໃຫ້ມາເຂົ້າ ".

ໃນຕອນແລງຂອງມື້ດຽວກັນນັ້ນ
ຄູຕ່ອງໂຊະ ໄດ້ໄປເຮືອນຂອງ ອາເມີ
ຫລັງຈາກການເກີງຄວາມທຸກສຸກຂອງ
ຄອບຄົວອາເມີ ແລ້ວ.
ຄູຈຶ່ງຖາມ ພໍ່ແມ່ ຂອງ ອາເມີ ວ່າ:
" ພໍ່ລຸງເອີຍ ! ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ອາເມີ
ໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນຄືກັນກັບໝູ່ເພື່ອນ ? "

ພໍ່ ຂອງອາເມີ ຕອບລູ ຕ່ອງໂຊະວ່າ :
" ອາເມີ ຕ້ອງເຮັດວຽກ ຊ່ວຍພວກລຸງ ຕ້ອງເອົານ້ອງ , ເອົາຟືນ ແລະ ຕັກນ້ຳ"
ລູຕ່ອງໂຊະຈຶ່ງໃຫ້ເຫດຜົນ ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ ພໍ່ຂອງອາເມີ ຟັງວ່າ :
" ການຮຽນໜັງສືຈະເຮັດໃຫ້ ຊີວິດຂອງອາເມີ ດີຂຶ້ນໃນເມື່ອເວລານາງໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ"

ລູຕ່ອງໂຊະ ໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ໄປອີກວ່າ :

" ກ້າຫາກອາເມີໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ລາວຈະໄດ້ຮຽນພາສາລາວ, ຮຽນເລກ, ລາວຈະເວົ້າພາສາລາວໄດ້ ຮູ້ຈັກການຄິດໄລ່ ແລະ ຕໍ່ລອງ ເມື່ອເວລາລາວໄປຊື້-ໄປຂາຍ ແລະ ແລກປ່ຽນສິ່ງຂອງຕ່າງໆ... "

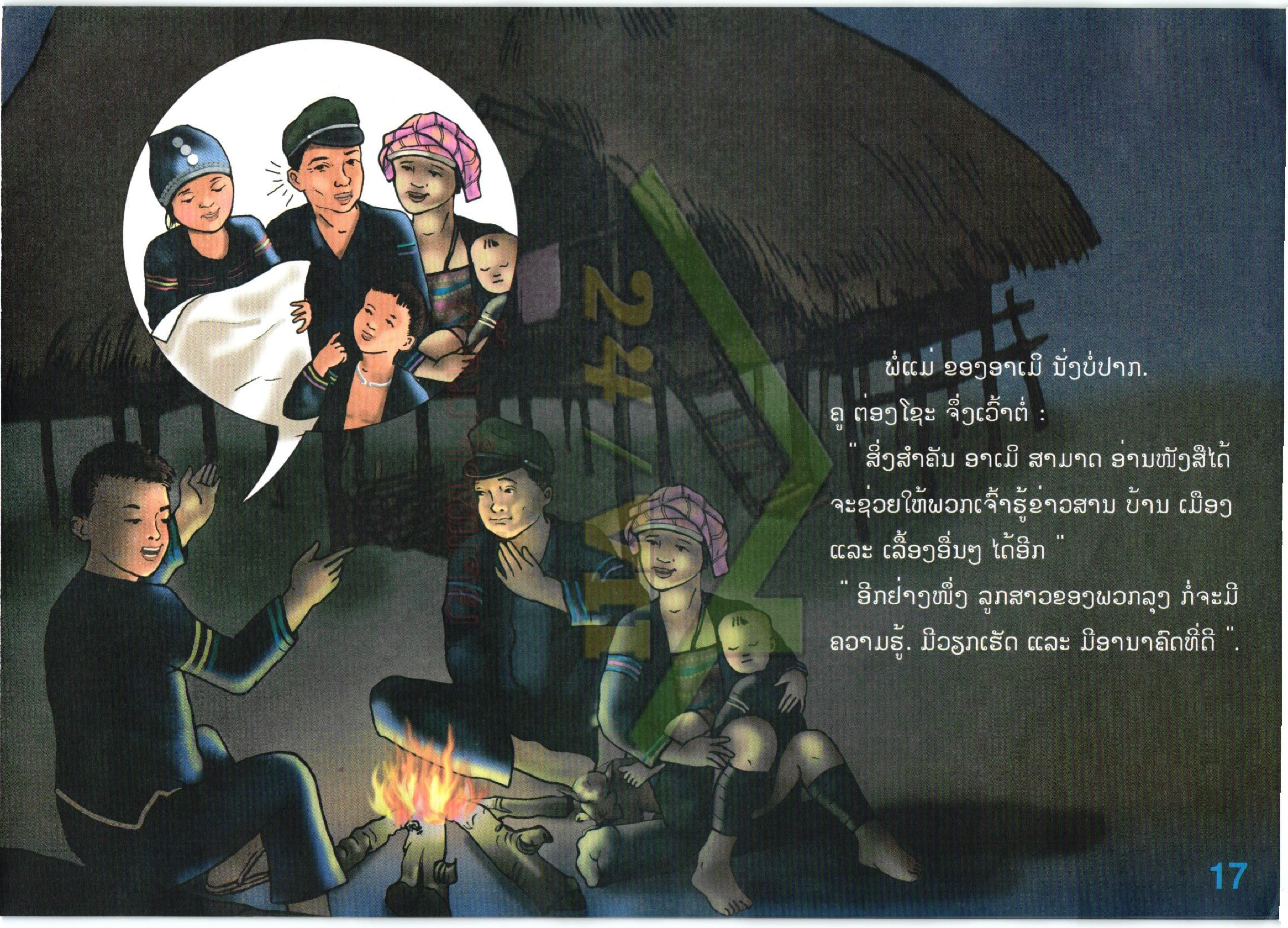

ພໍ່ແມ່ ຂອງອາເມີ ນັ່ງບໍ່ປາກ.

ຄູ ຕ່ອງໂຊະ ຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ :

" ສິ່ງສຳຄັນ ອາເມີ ສາມາດ ອ່ານພັງສືໄດ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ຂ່າວສານ ບ້ານ ເມືອງ ແລະ ເລື້ອງອື່ນໆ ໄດ້ອີກ "

" ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ລູກສາວຂອງພວກລຸງ ກໍ່ຈະມີຄວາມຮູ້. ມີວຽກເຮັດ ແລະ ມີອານາຄົດທີ່ດີ ".

ຄູຕ່ອງໂຊະ ໄດ້ໂອ້ລົມ ແລະ ອະທິບາຍ ໃຫ້ ພໍ່ແມ່ຂອງອາເມີຟັງ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງຕົກລົງ ໃຫ້ ອາເມີ ໄປໂຮງຮຽນ.

ຄືນນີ້ ເປັນຄືນທີ່ ອາເມີ ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ ນາງເກືອບນອນບໍ່ຫລັບ ສິ່ງທີ່ຄິດ ແລະ ຝັນ ກຳລັງຈະເປັນຄວາມຈິງ...

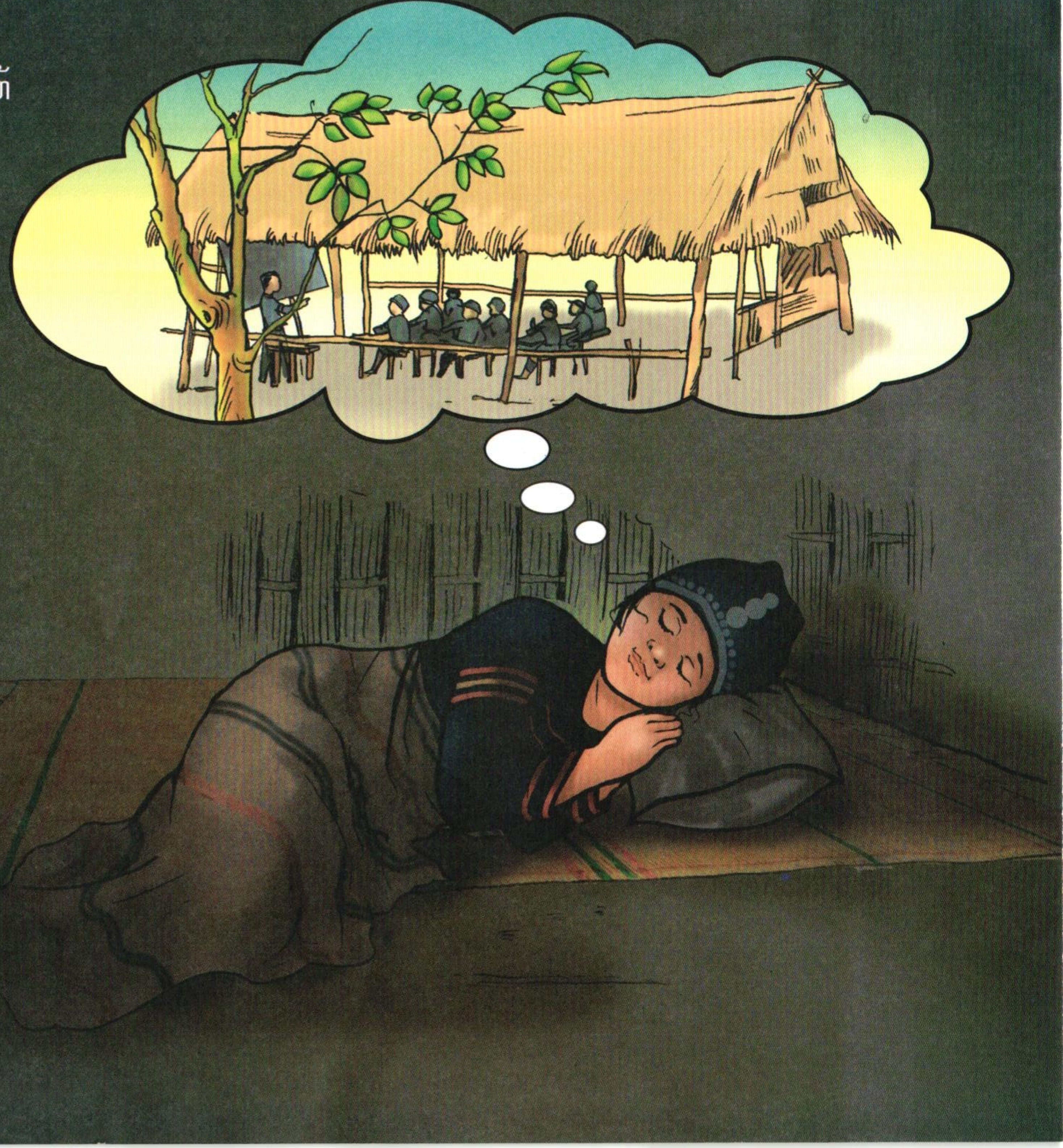

ທີ່ຫ້ອງຮຽນຂອງເຊົ້າມື້ນີ້ ເປັນມື້ທີ່ ອາເມີ
ມີຄວາມສຸກ ເພາະວ່າ
ອາເມີ ໄດ້ມາເຂົ້າໂຮງຮຽນ
ໄດ້ພົບກັບ ໝູ່ເພື່ອນ
ໄດ້ຮຽນໜັງສື ນຳ ອ້າຍຄູ ທີ່ໃຈດີ.

ອາເມີ ຄິດວ່າ ຈະຕັ້ງໃຈຮ່ຳຮຽນ ໃຫ້ສົມກັບ ຄວາມຝັນຂອງລາວ ...

(ຈົບເຫລັ້ມ ທີ1)

ເຊີນທ່ານ ຕິດຕາມອ່ານຕໍ່ ເຫລັ້ມ ທີ 2

ເລື້ອງ **ຄວາມຝັນຂອງ ອາເມີ** ເຫລັ້ມ 1

ພິມຄັ້ງທີ 1 ຄ.ສ 2003 / ຈຳນວນ 2.000 ສະບັບ

<u>ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບປະກອບໂດຍ:</u>

ອົງການ ໂຮງຮຽນບໍ່ມີຊາຍແດນ

<u>ອຸປະຖຳທຶນໂດຍ:</u>

ກອງທຶນ ການາດາ

<u>ອຸປະຖຳການພິມໂດຍ:</u>

ກອງທຶນ ການາດາ

AMER'S Dream © Book 1

First Print 2003 / 2.000 Copies

<u>**Content and illustrations by**</u>

ECOLES SANS FRONTIÈRES

<u>**Creation work funded by**</u>

CANADA FUND

<u>**Printing funded by**</u>

CANADA FUND

Le rêve d'AMER © Tome 1

1° Impression 2003 / 2.000 exemplaires

<u>**Contenu et illustrations par**</u>

ECOLES SANS FRONTIÈRES

<u>**Creation financée par**</u>

CANADA FUND

<u>**Impression financée par**</u>

CANADA FUND

ພິມທີ່: ສີສະຫວາດການພິມ

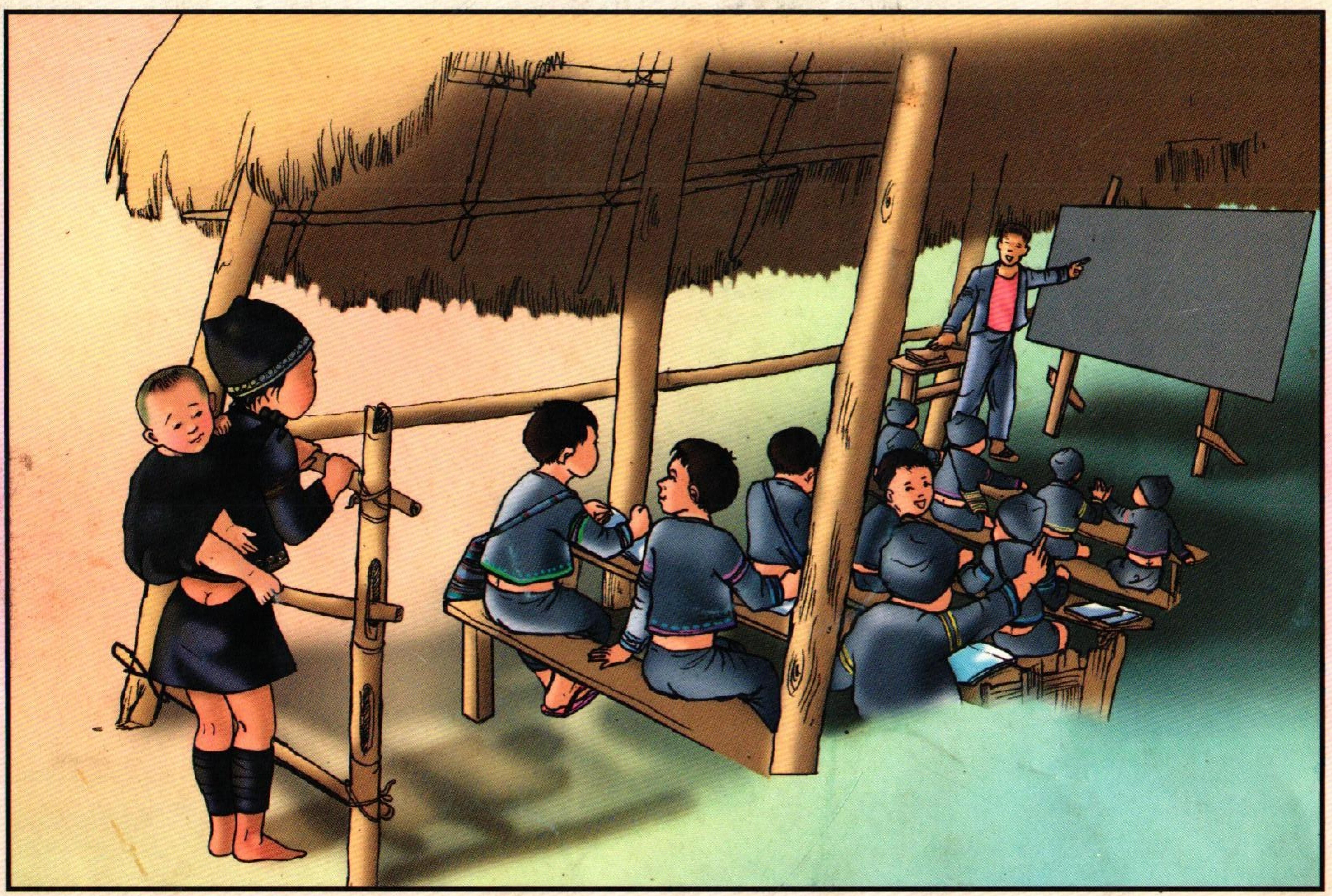

ອົງການໂຮງຮຽນບໍ່ມີຊາຍແດນ
ECOLES SANS FRONTIÈRES

Sokpaluang Rd. Sisattanak District VIENTIANE LAO PDR
P.O Box : 3182 / Tel: (856-21) 350845 / Fax : (856-21) 314307
E-mail : oesflaos@laotel.com